

Od tego samego terminu obowiązuje w tych sieciach podział obszaru sieci miejscowych na strefy według § 4 i podział sieci na grupy według § 15 powołanej taryfy.

§ 2. Stosownie do tego opłacać będą abonenci od powyższego terminu należności abonamentowe przepisane w rozdziale II B. powołanej taryfy, względnie według późniejszych zmian uzupełnień tej taryfy, a nie należności według rozdziału III §§ 34, 35 i 36, które się niniejszem uchyla.

§ 3. Abonenci telefoniczni mogą wypowiedzieć abonament przed 25 grudnia b. r. z terminem ważności od 1 stycznia 1924 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

978.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 listopada 1923 r.

w przedmiocie granic uchybień obiegowych dla narzędzi mierniczych, używanych w obrocie publicznym.

Na podstawie art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urzęd. M-stwa b. Dz. Pr. № 20, poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470) oraz § 13 ustęp 2 Ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach z dnia 30 maja 1908 r. (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące granice uchybień obiegowych dla narzędzi mierniczych, używanych w obrocie publicznym.

I. NARZĘDZIA DO MIERZENIA DŁUGOŚCI.

A. Przymiary bławatne.

Granice uchybień obiegowych wynoszą:

1. Dla długości ogólnej:
 - przymiarów wielkości 0,5 i 1 mtr 3 milim.
2. Dla podziałki:
 - a) dla odległości dowolnego ograniczenia od obu końców przymiaru—jak dla długości ogólnej;
 - b) dla dwóch działek sąsiednich dopuszczalna różnica wynosi 1,5 milimetra.

B. Suwaki miernicze zwyczajne.

Granice uchybień obiegowych wynoszą:

1. Dla całej długości podziałki:

- a) suwaków metalowych
 - 2 do 1,6 metra włącznie 3 milimetry
 - 1,5 " 0,6 " " 1,5 "
 - 0,5 metra i mniej " " 0,75 "

- b) suwaków z innych materiałów
 - 2 do 0,6 metra włącznie 6 milimetrów
 - 1,5 " 0,9 " " 4,5 "
 - 0,8 " 0,5 " " 3 "
 - 0,4 " 0,3 " " 1,5 "
 - 0,2 " 0,1 " " 0,75 "

2. Dla odległości pomiędzy mackami w porównaniu z długością, odczytaną na przymiarze:

- a) dla suwaków z drzewa—potrójne uchybienie, dopuszczalne dla całej podziałki;
- b) dla suwaków z innych materiałów—podwójne uchybienie, dopuszczalne dla całego przymiaru.

3. Dla podziałek:

- a) dopuszczalne uchybienie od dowolnej podziałki do początku (zera) podziałki równa się uchybieniu dla całkowitej długości podziałki;
- b) granica różnicy długości między dwoma sąsiednimi centymetrami lub półcentymetrami 1,5 milimetra. między dwoma sąsiednimi milimetrami lub półmilimetrami 0,3 milimetra.

II. POJEMNIKI.

A. Pojemniki zwyczajne.

Granice uchybień obiegowych wynoszą:

Wielkość pojemnika	Pojemniki wąskie i średnie z wyjątkiem drewnianych	Pojemniki drewniane i pojemniki szerokie
100 litrów	600 cm ³	1200 cm ³
50 "	300 "	600 "
25 "	150 "	300 "
20 "	150 "	300 "
10 "	75 "	150 "
5 "	37,5 "	75 "
4 litry	30 "	60 "
2 "	15 "	30 "
1 litr	7,5 cm ³	15 "
1/2 litra	7,5 "	15 "
1/4 "	3,75 "	7,5 "
1/8 "	3,75 "	— "
1/16 "	1,88 "	— "
1/32 "	0,94 "	— "

B. Menzury zwyczajne

(menzury do mleka, cylindry miernicze do mleka).

Granica uchybienia obiegowego wynosi dla każdej objętości, wyznaczonej przez podziałkę, trzy dwusetne największej pojemności.

III. PRZYRZĄDY MIERNICZE DO MLEKA ZE SKALĄ PŁYWAKOWĄ.

Granica uchybienia obiegowego wynosi dla każdej objętości, wyznaczonej przez podziałkę, trzy dwusetne największej pojemności.

B. Wagi dokładniejsze.

Granice uchybień obiegowych przy największym dopuszczalnym obciążeniu wynoszą:

dla wag o nośności 10 gramów i mniej—2 miligramy na każdy gram nośności,
 powyżej 10 gramów do 20 gramów—20 miligramów,
 „ 20 „ „ 100 „ — 1 miligram na
 każdy gram nośności,
 powyżej 100 gramów do 200 gramów—100 miligramów,
 „ 200 „ „ 5 kg. wyłącznie—0,5 mg. na
 każdy gram nośności,
 5 kg. i 10 kg. — 2 gramy,
 10 kg. i więcej — 0,2 miligrama na każdy gram
 nośności.

VII. WODOMIERZE.

Różnica pomiędzy wskazaniem wodomierza a objętością przepuszczoną przez niego wody, wymierzonej za pomocą wzorców normalnych, przy największym dopuszczalnym obciążeniu wodomierza, jego połowie i dziesiątej części nie powinna być większa od 4°/_o wymierzonej objętości.

§ 2. W wypadkach, kiedy postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia przewidują dla jednego i tego samego narzędzia mierniczego dwie lub kilka granic uchybień obiegowych, narzędzie to jest niezetelne, jeżeli choć jedna z tych granic jest przekroczone.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Państwa i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą w b. zaborze rosyjskim wszelkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie granic uchybień obiegowych dla narzędzi miernicznych, używanych w obrocie publicznym zaś w b. dzielnicy pruskiej wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszym.

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

979.**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu**

z dnia 21 listopada 1923 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303), art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r.—Dz. U. R. P. № 108, poz. 786), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi—w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r.—(Dz. U. R. P. № 69, poz. 621), zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie

wykonywania dozoru nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 10, poz. 80), otrzymuje brzmienie następujące:

„Bezpośredni dozór nad wszystkimi kotłami poddanymi w myśl § 1 nadzorowi władz administracyjnych II instancji przekazuje się w granicach województw:

- a) białostockiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, lwowskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, warszawskiego, wołyńskiego, obszaru Ziemi Wileńskiej i m. st. Warszawy, oraz powiatów bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego—stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie;
- b) poznańskiego i pomorskiego—stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1923 roku № 5, poz. 32).

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

980.**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 22 listopada 1923 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat za dozór kotłów zlecony stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu przez władze państwowe.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 6 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat za dozór kotłów zlecony stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu przez władze państwowe (Dz. U. R. P. № 43, poz. 294) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty ustalone w § 1 w złotych polskich mają być przy wnoszeniu ich prerachowywane na marki polskie według średniego kursu franka złotego z notowań giełdy pieniężnej w Warszawie za ubiegły tydzień, poprzedzający datę uiszczenia opłaty, przyczem 1 złoty polski równa się 1 frankowi złotemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*